

சுருதிநாடகம்

சகல நாடகக் கம்பெனியார்களும் பாடி நடித்து வரும்
நானாசுவந்தரி சரித்திரம்
முதற் பாகம்.

P. S. வெல் காய் -
கோன்.

மதுரை நகரில்
சுருதிநாடகம்

Block By
T. C. NAIDU & SONS
MADURA

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக் கோன்,
புத்தக வியாபாரம்.
மதுரை & சேன்னை.

Copy Right]

1931.

[விலை 042-0.

பெரியபதி துணை.

ஆலந்தூர் ஓரிஜினல்

உபாத்தியாயர் பார்வீ ஓரிஜினல் பாலமோகன

சந்தித நடன சபா

விதவான் வேடர் வாயபாசாமி பிள்ளை

அவர்கள் கிருப்பத்தின்படி

பார்வீ சற்குண

நானசுவந்தரி
சரித்திரம்.

முதற்பாகம்.

இஃது

செந்தமிழ்ச்சரபம் விரகா டார்

சுப்பையாப் பிள்ளை

அவர்கள் இயற்றியதை

மதுரை, வாடக்காவணி ருலவீதி, புத்தகவியாபாரம்,

இ. ராமசாமி க் கோரூரால்,

மதுரை, எக்ஸெல்ஸியர் பவா பிரைஸ் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

ரிஜஸ்டர் செய்தது]

1931.

வினை அமுது 112

மதுரைத் தமிழ்வித்வான் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ
நா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களியற்றிய
பதிவிரதா பராக்கரம் அல்லது
சாவித்ரி சத்யவான் சரித்திரம்.

கண்பர்களே!

கவனியுங்கள்!!

கவனியுங்கள்!!

மது தமிழ் வித்வான் மகா-நா-நா-ஸ்ரீ நா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடவர்கள் இயற்றிய “நல்லதங்காள் சரித்திரத்திலுள்ள பாடல்களைப்படித்த கணவான்கள் அவர் பாடல்களையே படிப்பதற்குப் பிரியங்கொண்டு வாய்முறாதவர்கள இல்லை” என்பது யாவருமறிந்த விஷயமல்லவா?

ஷை நாயுடவர்களியற்றிய இந்தச் சாவித்ரி சத்யவான் சரித்திரத்தில் கவிக்க தேசத்தரசன் ராஜ தர்பாரில் தேசவிசாரணை செய்யும் ஆடம்பரமான பாடல்களும் சால்வபுரியரசனுடன் போர்புரிந்து நாட்டைக் கைப்பற்றும் வீராவேசமான பாடல்களும், வசனங்களும் ராஜ தந்திர முறைப்படியும், மிக்கஆக்ரமரோஷ விதிப்படியும் இருக்கும்.

சாவித்திரி தன் சகிமார்களுடன் நந்தவனத்திலுலாவும். காட்சியமைந்த பாடல்களும், சிம்மத்தால் தூர்த்தப்பட்ட சாவித்ரி, சத்தியவானால் ஆதரிக் கப்பட்ட சமயத்தும், இருவர்க்கும் ஏற்படும் காதல் கலப்பின் சமயத்தும் உள்ள பாடல்களும் தர்க்க வசனங்களும் வெகு சிருங்காரமா யிருக்கும்.

எமராஜன் தர்பாரில் எமபடர்களிடத்தில் அகப்பட்டுத் திண்டாட்டப்படும் சண்டாளன் ஒருவன் தான் செய்த தியசெய்கைகளைச் சொல்லிப் புலம்புதல் படிக்கப்படிக்கக் கொண்டாட்டமாயிருக்கும். இப்பாடல்களைப் படித்தோர்களும், கேட்டோர்களும் எத்தகையினராயினும் அவர் தியவழிகளில் மனதைச் செலுத்த மாட்டார்களென்பது திண்ணம்.

சத்தியவான் உயிர் நீங்கும் சமயம் இருவருக்கும் பிரிவாற்றமையால் ஏற்படும் சோகரசமான பாடல்களைப்படித்தோர் கல்மனதுடையவராயினும் அங்கு லைக்காதிருக்க முடியாதென்பதில் ஐயமில்லை.

பதிவிரதாரோன்மணியாகிய சாவித்ரி தன் வீரதமகிமையால் எமனுடன் பின்பொருஞ்சமயம் இருவர்க்கும் ஏற்படும் தர்க்கமும், கணவனின் உயிர்மீட்டும் பாடல்களும், வசனங்களும் படிக்கப்படிக்க உருக்கமும். இன்பமுமாயிருக்கும். ஆங்கு தம்பதிகளின் அன்பின்தகைமை வெளிப்படும்.

இச்சரித்திரத்திந்தென அமைந்த தமிழருமையான வசனசாதுர்யங்கள் வாசிக்கத்தகுந்தது. இன்னிசையமைந்த பாடல்கள் படிக்கத்தகுந்தது. இடத்திற்குத் தக்கவாறு அமைந்த புதிய வர்ணமெட்டுகள் கேட்கத்தகுந்தது. சொற்பக் காப்பிகளே தயார். 12-பாகங்கள் விலை அணு-8

இவரியற்றிய “ஞானமிர்த நந்தன் சரித்திரம்”	0-2-0
,, நல்லதங்காள் சரித்திரம் 1, 2 பாகம் தனித்தனி	,, 0-4-0
,, இராமாயணத்திருப்புக் காவடிச்சிந்து	,, 0-2-0
,, ஷை கார்தி தியானம் சிங்காரப்பாட்டுகளுடன்	,, 0-1-0
,, ஞானசவுந்தரி சரித்திரம் 1, 2 பாகம் தனித்தனி	,, 0-1-0
,, சகுந்தலா சரித்திரம் 1, 2 பாகம்	,, 0-1-0

பு. என். V. என். M. A. V. ரி. பி.
ஆலந்தூர் ஒரிஜினல்

உபாத்தியாயர் பார்ஸி ஒரிஜினல் பாலமோகன
சங்கீத நடன சபா வித்வான் வேளூர் நாராயணசாமி பிள்ளை
அவர்கள் விருப்பத்தின்படி.

பார்ஸி சற்குண ஞானசுவந்தரி சரித்திரம்.

முதற் பாகம்.

தஞ்சைமாதகரம் மிஷின்மேட்டுத்தெரு,

A. ராஜரத்தினம் பிள்ளை.

வர்ணமெட்டுகள் தர,

செந்தமிழ்ச் சரபம்

விரகாலூர்

சுப்பையாப் பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றி,

மதுரை வடக்காவணி மூலவீதி, புத்தக வியாபாரம்,

இ. ராமசாமிக் கோரூரால்,

மதுரை எக்ஸெல்ஸியர் பவர் பிரஸில்,

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விளம்பரம்.

மதுரைத் தமிழ்வித்வான் ஸ்ரீ நா. கிருஷ்ணசாமி
நாயுடவர்கள் இயற்றிய,

ஞானமிர்த நந்தன் சரித்திரம்.

விலை அணு இரண்டே.

இது கதா காலட்சேபத்திற் கேற்றவாறும் ஸ்டேஜில் நடிப்பதற் கேற்றவாறும் ஐயரவாள் கீர்த்தனங்களை அணுசரித்துத் தற்கால நாகரிக வர்ணமெட்டுக்களுடனும் ஞானமிர்த வசன சாதுரியங்களுடனும் எழுதப் பெற்றுளது. பலசங்கீதவித்வ பாகவத பக்தர்களால் நன்கு பாராட்டப் பெற்றுளது.

இன்று நீங்கள் ஒன்று தருவித்துப் பாருங்கள்
நன்று அல்லது அன்று என விளங்கிவிடும்.

இங்ஙனம்,

இ. ராமசாமிக்கோன்.

பப்ளிஷர், புக்ளெல்லர், வடக்காவணிமூல வீதி,

மதுரை.

சு. துரைசாமி படையாச்சியார் அவர்களியற்றிய,

பாகவதத் திருப்புகழ் காவடிச்சிந்து	0	3	0
சப்தகாண்டம் இராமாயணத்திருப்புகழ் காவடிச்சிந்து	0	3	0
ஸ்ரீபாகவத குசேலபக்தியானந்தச் சரித்திரத்திருப்புகழ்	0	4	0
பார்ஸி சத்தியவான் சாவித்திரி சரித்திரத்திருப்புகழ்	0	4	0
வள்ளி சுயம்வரத் திருப்புகழ் காவடிச்சிந்து	0	4	0

மகா-நா-நா-ஸ்ரீ உடையார்பிள்ளையவர்களியற்றிய,

கோவலன் சரித்திரம் 1, 2 பாகங்கள்	0	4	0
அல்வியரசாணி சரித்திரம் 1, 2 பாகங்கள்	0	4	0
சௌ சௌ என்னும் 5 டிராமாச் சரித்திரங்கள். விலை	0	6	0

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக் கோன்,

புக்ளாப், புதுமண்டபம், மதுரை.

உ
மரியகுசை துணை.

ச ற் கு ண ஞானசுவந்தரி சரித்திரம்.

துதி வெண்பா.

ஞானசுவந்தரியி னற்சரிதை யைப்பூவி
லான மறைத்தமிழில் யாண்கூற—ஞானமிக
எல்லா உயிர்களுையு மீன்ற தரித்தருளும்
வல்லா எனக்கருள வா.

அர்ச் தேவமாதா துதி.

ஐசானாலே என்ற மெட்டு.

இராகம்-தேசிகம்-தாளம்-ஆதி.

இனி—வருவாய் வருவாய் ஆதரவாய் நல்
வரந்தருவாயே மாமரியாயே தேவ

மாமரியாயே

(இனி)

சரணங்கள்.

பாருல கோதிடுங்கிர் பாகரிம னோகரி
பாடுமடியார்கள் முகம்பார்த்திடுங்குணாகரி

(இனி)

நேசமிகுஞ் குசைமுனி நீதன்மகிழ்

தேவியே

நித்தியமும் பத்திசெய்தே நேயருளுன

தாயியே (இனி)

சென்மப்பாவ மேயிலாத தேவஞான

சீவியே

தேடிவந்தே னுடிநொந்தேன் சேயனென்னைப்

பாவியே (இனி)

ஏசுவென்னும் பாலகனை யேந்தாமன்னை

நீயலோ

இப்புவிபிற் சுப்பையனோ தெங்களுக்குள்

தாயலோ (இனி)

ஞானசுவந்தரி சரித்திரம்.

சூசையப்பர் துதி.

கருணாகரமூர்த்தி என்ற மெட்டு.

பல்லவி:

நானே நம்பி	னேனே—சூசை	
நாதனையெங்	கோனே	(நா)

அறுபல்லவி.

வானுலகம்	போற்றுந்தய்யா	
வந்துகாவா	ஐயாமெய்யா	(நா)

சரணங்கள்.

அந்தணர்சொல்	ஞானயோகா	
அற்புகனே	திவ்யதேகா	
பந்தமோட்டிக்	காக்கவாவா	
பாலனேழை	பாரும்வாகா	(நா)

தஞ்சமென்று	கெஞ்சினேனே	
காநின்பாதப்	பாவிநானே	
அஞ்சிவாடிக்	கூவினேனே	
ஆளவேமுன்	வாசிமானே	(நா)

நித்யசேயைப்	பெற்றதாதா	
நேசித்தோரைக்	காக்கும்போதா	
சத்யவேத	மோதும்நீதா	
தாசன்சுப்பை	யன்மேல்வாதா	(நா)

சேசுநாதர் துதி.

வேள்ளிமலை யொத்தபல மேடை என்ற மெட்டு.

கன்னிமரி அன்னை தரும்	பாலா-திருக்	
காட்சிமிகு மாட்சிமைசெங்	கோலா	நினங்

கருத்திலிருந்து மவர் வருத்த மறுத்தருளும்
மேலா-மனு-வேலா

மன்னவனே ரோதன்பகை	தானே-மிக	
மாட்டுத்தொழுவத்திற்	பிறந்தோனே-சத்ய	
மாரக்கமதைத் தீர்க்கமுடன்	யார்க்குஞ்சொலிக் காக்குமினி	
யானே-கன-வானே		

பாவிசுளுக் காய்ச்சிலுவை மீதி-லரும்
பாடுபட்டுயிரைவிட்டுச் சோதி-கிரு

பாகரகு னுகரம னுகரத யாபர நல்
ஏகா கன யோகா

மேலியொரு மூன்றுதினம் சென்றே மண்ணில்
மீண்டுமுயி ரோடெழுந்து நக்டே-புற

விண்ணுலகை நண்ணியநன் புண்ணியநின் வண்ணமலர்த்
தானைத் தர வேளை

பரமபிதா துதி.

இங்கிலீஷ் டான்ஸ் டியூன்.

எந்தேவனே என் னாயகனை எம்பெருமானே
ஏழையா னுமுனை ஏத்திநின்றேனே

வன்மனப்பேயை வதைத்திடுஞ்சேயை
மண்ணி லளித்த வனேவந்தாளுவாய் (என்)

திவினையகற்றித்தயர் தீர்த்திடும்நாதா
தேவர்தினம்போற்றந் தீனபொற்பாதா

ஆவலாய்ப்பாடும் அடியவர்தேடும்
அன்புநிறைந்தோனே நன்மைநீ தாதா (என்)

வேதமாமுதலே யுனை யன்றியே துணை
வேறெங் கட்கில்லை விரும்பினேனினை

பாதமேகதியிவ் வாதமேன் துதி
பாடினேன் சுப்பைய தாசநேசனே (என்)

1-வ து சீன்.

உரோமாபுரி தர்பார்.

தருமராசன் தரு.

தகுதீர்மாரா என்ற வர்ணமெட்டு.

கமாசு-ஏகம்.

ஆதமேவைப் பாவம் போக்கு
ஆதிதேவனே
வேத மோத வேபிறந்த
நாதனே நீதா

மாதிதேவனே
எமை யாளுந்தேவனே
நாதனே நீதா
நின்பாதமே தாதா (ஆ)

பேருலகம் பேசிடும்	ஸ்பிரித்துசாந்தரே
ஸ்பிரித்துசாந்தரே எமைப்	பேணும் வேந்தரே
யாரும் புகழ்கின்றஞ்சை	அன்னைமாமரி
அன்னை மாமரி இனி	என்னையாதரி (ஆ)

தரு:—சேவகா! சீக்கிரம் மந்திரீயை அழைத்து வருவாயாக!

சேவ:—இதோ அழைத்துக்கொண்டு வருகிறேன்.

மந்:—அரசே! நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

தரு:—கல்யாண்!

தேசவிசாரணை.

மாந்துசரியாம் என்ற மெட்டு.

தோடி-ஆதி.

தரு:— வாரும்மந்திரி கூறுந்தந்திரி
மாமழை பொழிந்துலகஞ்
சேஷமமாயிருக்கிறதா

(வா)

மந்:— மன்னர்மன்னவனே மானகுணனே
மாதமும்மாரி பொழிந்து
புதலஞ்செழித்திருக்குது

(மன்)

வேறு.

அவனியில் யாரேனும் என்ற வர்ணமெட்டு.

தரு:— சத்தியவேதத் தலைவனை யுலகத்தில்
பத்தியாய்ப் பத்தியுடன் பணிந்துவருகின்றாரா
கூடலால வாயிலாய் என்ற வர்ணமெட்டு.

மந்:— நித்தியமும் பத்தியுடன் நீணிலத்தில் யாவரும்
அத்தனைத் துதிக்கின்ற ரழிகுவாயெம் மண்ணலே
எங்கு செல்லுகிறீர் என்ற மெட்டு.

தரு:— மாதர் கற்புடனே
வாழுகின்றார்களா-மாதர்

மந்:— மங்கையர் கற்பினிற் பங்கமில்லாமலே
வாழுகின்றனரே-மன்னா
வாழுகின்றனரே

தரு:—சந்தோஷித்தேன்.

தருமராஜன் வேட்டையின்மீது விருப்பங்கொள்கிறான்.

2-வது சீன்.

உரோமாபுரி அரண்மனை.

தரு:—சேடிகாள்! என் அருமைப் புத்திரி ஞானத்தைச் சீக்கிரம் அழைத்து வருவீர்களாக!

சேடி:—இதோ அழைத்துக் கொண்டு வருகின்றேன்.

ஞானம் ஆர்யா.

தந்தையே நின்தாள் போற்றி தயவுடன் நீரு மிங்கே எந்தனை அழைத்தகாரி யந்தனை இயம்புவீரே.

தரு:— அருமைக்குழந்தாய்! என்னருகில்வா.

ஞா:— பிதா எதற்காக அழைத்தீர்கள்?

தரு:— கண்மணி! இதுகாறும் என்னசெய்து கொண்டிருந்தனை?

ஞா:— சின்னஞ் சிறிய பாடம் வாசித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

தரு:— சந்தோஷம் அம்மா! ஞானம் வேட்டையாடப் போவதாக உத்தேசித்திருக்கிறேன். நான் சென்று வருமட்டும் அரண்மனையில் சிற்றன்னையோடு பத்திரமாயிரு.

ஞானம் தரு.

ஆயபகாரகா என்ற மெட்டு.

பல்லவி.

தனியாய் என விட்டுத்
தந்தையே நீர் செல்லலாகுமோ

(தனி)

அறுபல்லவி.

தாவிநான் கூவவே ஆகியுஞ் சோரவே

(தனி)

சாணம்.

இனியாரெனக்காதா
விங்கேது ஐயா துயர்
என்னநான் செய்குவேன்

பொங்குதையா
சின்னப் பிராயத்தில் (தனி)

பெற்ற தாயற்ற சிறு
சள்ளை தானே

பிள்ளை நானே இது

பிள்ளையென்றெண்ணுது என்னையா இங்கனம்

(தனி)

ஞானம்:—ஆ என்பிரிய தந்தையே! என்னை விட்டுப் பிரிந்த செல்ல எவ்விதம் மனந்துணிந்தீர்? அரைசூணமேனும் உம்மை விட்டுப் பிரிந்ததேயேன். நானும் கூட வருகிறேன்.

தரு:—குழந்தாய்! ஞானம் ஏன் மனம் வருந்துகின்றனை?

தருமர் தரு.

போகலாமெனது நாதா என்ற மெட்டு.

வேட்டையாடி நான்வருவேன் வேகமுடன் நம்மனைக்கே
வீட்டில்விளையாடிக்கொண்டு மேன்மையுடனேயிருப்பாய் ()

ஞானம்.

என்பிரியதந்தையே யானும்வருவேன்பிறகே
இன்பமாக்ளையழைத்தே ஏகடுவீர்க்கானமே (என்)

தருமர்.

சிற்பனையாதரித்திடுவாள் சேடியருபசரிப்பார்
சற்றுமனம்வெம்பிடாதே சாருவேனதிசீக்கிரம் (வே)

ஞானம்.

தந்தையேநான்வருவேன் தாயில்லாதபிள்ளைநானே
உந்தனைப்பிரிந்துயானும் ஒண்டியாயிருக்கமாட்டேன் ()

தரு:—சொல்மொழிகேள்மகளை துஷ்டமிருகத்தைக்கண்டால்
அல்லலுற்றயார்திடுவாய் ஆகையால்வரத்தருமோ

ஞா:—பெற்றவரருகிருக்கப் பிள்ளைக்குத்திங்குமுண்டோ
சிற்பனையிடமிருக்கேன் செல்லுவீரெனையழைத்தே ()

ஞா:—தந்தையே! சிறிய தாயாரிடம் இருப்பதென்றால் என் மனது துடிக்கின்றது. ஆயிரமானாலும் நீராசுமா? உம்மைவிட்டுப் பிரிந்திருக்க என் மனஞ்சம்மதப்படவில்லை. ஆதலால் என்னையுந் தங்களுடன் அழைத்துக்கொண்டு செல்லும் பிதா!

தரு:—கண்மணி! இவ்விடத்தில் உனக்கு என்ன குறைவு வைத்திருக்கிறேன்? சிற்பனை மெத்தவும் அன்புடன் உன்னை ஆதரிப்பாள். மிகுந்தபிரியம் உன்மீது வைத்திருக்கிறாளே! நீயாதான் றுக்கும் அஞ்சாதே! இவ்விடமேயிரு! சீக்கிரம் வருகிறேன்.

ஞானம் தரு.

சேந்தின்மாநகரத்தனில் என்ற மெட்டு.

தந்தையே உமை	விட்டுப்பிரிந்திந்தத்
தரணிமேலிருப்	பேயே-கண
வேழுமேபொறுப்	பேயே-தனி
தங்களைப்பிரிந்	திக்குநா னுறப்
பங்கமுற்றிடும்	மங்களாகரம்
தங்கிடாதுத்	யங்கடுவேனினித்
வானழைத்தேகுமும்	மோடு-என
நானிழைத்தேனருங்	கேடு (தந்)

தருமா,

சின்னத்தாயுனை	நன்னயமாய்வைத்துச்
சிருடனாதரிப்	பாளே-தினம்
மாருடனேயனைப்	பாளே-இனுஞ்
சிற்தைநொந்துவ	ருந்தலேதுவி
ருந்துவந்துதி	ருந்துவாயறி
செப்பியுரை	தப்பிதமாகுமே
சீக்கிரமேவிடை	தாராய்-இது
யோக்கியமேமகிழ்	கூராய்-

ஞா:— அப்பா தந்தையே! நீர் என்ன சொன்னாலும் என் மனஞ் சம்மதியாது. என்னை அழைத்துக்கொண்டு தான் செல்ல வேண்டும். நான் இங்கிருக்கில் ஏதேனும் திக்கு நேரிடும். அன்றி உங்களைப் பிரிந்தால் என்னுயிர் விநாடியும் நிஸ்லாது. இது உண்மை பிதா! நானும் கூடவருகிறேன்.

தரு:— குழந்தாய் ஞானம்! உனக்கு யாதொரு திங்கும் அணுகாத, பயப்படாதிரு, உன்னைப் பத்திரமாய்ப் பாதுகாக்கும்படி சிறு மண்ணுக்கும் எச்சரிக்கிறேன். சகிகாள்! சீக்கிரம் அந்தப்புரஞ் சென்று லேனானை அழைத்து வாருங்கள்.

வேனாள் பிராப்தம் தரு.

பாலும்கே நாகரா என்ற மெட்டு.

பார்வி ஆதி.

நேசா என்வந்தனம் நேசா என்வந்தனம்
நித்தியம் பத்தியாய்த் தந்தனம்

(நேசா)

ஆசைக்குரியமகள் ஞானசவுந்தரியே
 டன்பாகரீர் வார்த்தை யாடையில் நான்
 தென்பர்கவே வார்த்தை சாடையில் என்னை
 அண்ணலே எண்ணியே கண்ணியம் பண்ணியே
 யாதுக்கழைப்பித்தீர் (நேசா)

லே:—ப்ரஹ்! நமஸ்காரம்! எதற்காக என்னை வரவழைத்தீர்கள்?

மஞ்சரிகர் சூந்தள என்ற மெட்டு.

கண்மணிலேனோ வருவாய் மனமகிழ உணைப்புமழக்
 காதலியுத்தாரந் தருவாய் வினை

காட்டிலேவிலங் கீட்டமானது
 தேட்டமிப்போது வேட்டையாடிடக்

காவலனும் போரேனுன்னியே அருமைமிகு மகளை வைத்துக்
 காப்பது உன்பார மினியே (கண்)

லேனாள் தரு.

சாகேவாலேதோய் என்ற மெட்டு.

மன்னா நானுன் பின் வருவேன் (மன்)
 மகிழ்வுடனெனை யழைத்தேகிடுவீர்

லே:—நாதா! நானும், குழந்தை ஞானமும் பின்வருகின்றோம்.
 அழைத்துச் செல்லுங்கள்.

தருமர் தரு.

பையல்மாரன் என்ற மெட்டு.

மன்னர் வேட்டை தன்னிற் போனால்
 மங்கையரும்பின் போவாரோடி
 என்னமதி ஈதுணக்கே
 இங்கிருப்பா யேந்திழையே
 உன்னைப்போல எண்ணுவாயே
 இன்பஞானந் தன்னைநீயே
 அன்னமோடு பாலுமுட்டி
 அன்புடனே காத்திடாயே (மன்)

தரு:—மாதே! யான் வேட்டை நிமித்தமாய்ப் புறப்படுவதால் உன்னை அழைத்துப் போவது சரியல்ல. ஆதலால் நீ இங்கிருந்து, குழந்தை ஞானத்தையப் பத்திரமாய்ப் பார்த்துக்கொள்.

வே:—ப்ரபூ! ஆக்ஷைபின்படி நடக்கிறேன்.

வேனாள் தரு.

ஷாதுமான் என்ற மெட்டு பின் மருடம்.

போய்வாரு மென்தரையே இனிகீர்
போய்வாரு மென்தரையே
பொன்னடி போற்றினேன் நன்னயமாகவே (போ)

நாயகன் நீரே நாயகிநானே
நன்மைநிமையறியேனே நான் தானே (போ)

பிரானாதா! சிக்கிரம் சென்று வாரும். நானும் நான் ஞானமும் இவ்விடமே இருக்கின்றோம்.

தரு:—கண்மணி! இன்று தான் என் அருமைக் குமாரத்தியை விட்டுப் பிரிந்து செல்கின்றேன். யாதொரு குறையும் நேரிடாது காப்பது உனது கடமை. ஞானம் சிறு குழந்தை யாதலால் ஒரு சமயம் என்மீது ஞாபகம் உண்டாகும். அது உனது நீ மிகவும் அன்புடன் பேசி, மகிழ்ச்சியளிக்க வேண்டும். உன்னை நம்பித்தான் இன்று ஞானத்தைப் பிரிந்து செல்கின்றேன். ஜாக்கிரதை நான் சென்று வரலாமா!

வேனாள் தரு.

மத்தாட பாரதேனோ என்ற மெட்டு.

கமாக-ரூபகம்.

மன்னவா ஏனோ என்மேல் மனச்சந்தேகம்
மன்னவா ஏனோ என்மேல் (மன்)

உன்னதமேவுமா ரோமைக்கதிபதியே (மன்)

சின்னக்குழந்தைஞானச் செல்விநம்மகளுக்கு
என்னகொடுமைசெய்தே னிப்படிப்பேசுகிறீர் (மன்)

இத்தனைநாளாக என்னுயிர்போலெண்ணி
மெத்தநான்நாளொரு மேனியாய் வளர்த்தேனே (மன்)

அன்னத்தைக் குறைத்தேனே ஆடைகள் குறைத்தேனே
என்னத்தை நினைத்து நீ ரிவ்வித முரைக்கின்றீர் (மன்)

நாதா! குழந்தை ஞானத்தை என்னுபிரினும் பதின்மடங்காய்
நினைத்திருக்க நீர் இவ்விதம் பேசுதல் கூடாது.

தரு:—மாதே வருந்தவேண்டாம். விகற்பமாய்ப் புகன்றேனில்லை.
இன்று தான் உன்னை மதித்தேன்.

[வேனாள் தருமராஜன் பார்க்கும்படி ஞான
சவுந்தரியை நயவஞ்சகமா யுபசரிக்கிறார்.]

வேனாள் தரு.

ஷகேபிலாதேஷ என்ற மெட்டு.

தேசிக தோடி ஆதி.

அடி ஞானமே உனக்கேனே வினைந்த தஞ்ஞானமே
நானிருக்கையி லேவுனக்கென
ஈனமுற்றிடு மானமற்றிடு (ஞான)

தந்தைபிரிந்திடினும் தாய்நானருகிருக்கத்
தாபமோ சிறு கோபமோ இது
பாபமோ என் லோபமோ அடி (ஞான)

பாலும் பழமுணக்குப் பட்சணமுடன் தருவேன்
பாரடி சினந் தீரடி எனக்
காரடி மகள் நோடி இது (ஞான)

வா என் கண்மணி ஞானம்! ஏன் மனம் வருந்துகின்றனை?
தந்தை சீக்கிரம் வந்து விடுவார். நானிருக்கும்போது உனக்கு
என்ன குறைவு? அம்மா! சந்தோஷமாயிரு! தந்தைக்கு விடை
கொடு! வா அந்தப்புரம் செல்வோம்.

தரு:—கண்மணி ஞானம்! சென்று வருகின்றேன். சந்தோஷமா
யிரம்மா! மாதே செல்கின்றேன்.

தந்தையின் பின் ஞானம் தொடர்கின்றார்.

வே:—அம்மா ஞானம் இதென்ன பேதமை? பின் செல்கின்றாய்!
பிதா சீக்கிரம் வருவார்; வா என் கண்மணி.

தருமராஜன் சென்று விடுகின்றார்.

வே:—சகிகாள்! பார்த்தீர்களா? இந்தக் குட்டிக்கு! என்னதிரிர்!
என்ன மினுக்கு! குலுக்கு பெற்றவளிடத்தி லல்லவா காண்

பிக்கவேண்டும்? நானா ரிவளுக்கு! இவளால் என்ன பிரயோசனம்? ஆயிரமானாலும் என் வயிற்றுப் பிள்ளையாகுமா? நல்லது இவள் கொட்டத்தைபடக்குகிறதற்கு நல்லதருணம் கிடைத்திருக்கிறது.

வேனான் தரு.

பாசுபதம் போலமதன் என்ற மெட்டு.

சக்களத்தி மக ஞடப்பு
தளுத்திருக்குதடி மிகக்
கொளுத்திருக்குதடி இவள்
சாகலையே போகலையே வேகலையேடி (சக்)

இக்கணங்கைக் குள்ளடக்கி
- இடுப்பை யொடிக்கிறேன்! என்
கடுப்பை முடிக்கிறேன் அவளுக்கீ
கென்ன கோபம் என்ன தாபம் சொன்னதீபமோ (சக்)

தந்தையுடன் போகவெண்ணித்
தருக்கமு மெடுத்தாள் மன
உருக்கமு மடுத்தாள் செய்யுஞ்
சாலமென்ன சிலமென்ன காலமிவளுக்கே (சக்)

அடி ஞானி! நீ எங்கிருந்து தோன்றினாய் சனியனாய் எனக்கு
என்னையுன் வேலைக்காரியா யன்றோ நினைத்திருக்கிறாய்! உன் து
சலுக்கையுங்கூட உண்டோ? இனித்தெரிவாய்.

வேனான் தரு.

என்னுடனீர்பேசா என்ற மெட்டு.

என்னிடவாழ்க்கைக்கு இடராசுத் தோன்றினாள்
அன்னியாயஞ்செய்தே அடித்துத்தூத்துகிறேன் (என்)

கன்னியிவளிருந்தால் கவலைக்கிடந்தானே
என்னநான்செய்வேன் எனக்கென்றிருந்தாளே (என்)

தன்னுயிர்போ லெண்ணித் தலைவனும்பூரித்தே
பன்னிவளர்க்கிறதைப் பார்க்கிறேனானுமே (என்)

நல்லது அவள் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறாள்? சென்று
பார்ப்போம், நடக்கிற சங்கதியைத்தான் அறிவோமே!

[வேனான் செல்கிறாள்.]

3-வது சீன்.

அரண்மனை படுக்கையறை.

லே:—அடடா என்ன உல்லாசமாய்ப் படுத்துறங்குகிறாள்! இவளுக்கு நித்திரைச் சுகமும் ஒரு கோடா! வீட்டு வேலைகளை எந்தப்பாட்டன் மகள் செய்வாளென்று நினைத்திருக்கிறாள்!

அன்னமென்னநடை என்ற மெட்டு.

இன்னமென்ன தூக்கமே உனக்
கில்லையடி யேக்கமே அடி

உண்ணைப் பட்டைகளைத் தன்னம்படைத்திட
உற்றதென் ற ஆக்கமே

(இன்)

சித்திரக்கட்டிலின்மேல் உற்று
நித்திரைபோகிறாயே அடி

சமத்துமினுக்குக்குறுக்குச் சிறுக்கிர்
வேண்டாமெழுந்திரடி

(இன்)

மாய்ந்தபிண்மெனவே வந்து
சாய்ந்து கிடக்கிறையே அடி

மட்டு முனக்கென்ன கெட்டிக்காரத்தனம்
வாடி எழுந்திருந்தே

(இன்)

லே:—என்ன சட்டதிட்டமாய்ப் படுத்திருக்கிறாள்? அடி பகலில் படுத்துறங்கும் பாழும் பிசாசே! சீ எழுந்திரு உண்ணைப்போலின்னுமொரு பெண் இருந்தால் இந்த வீடு முன்னுக்குவந்து விடும். ஒதுக்கிடம்தேடிப் படுத்துக்கொண்டாயோ?

[ஞானசுவந்தரியைப் பிரம்பா
லடிக்கிறாள், ஞானம் நித்திரை
கலைந்து எழுந்து நிற்கிறாள்.]

ஞானம் தரு.

நடுமோ மோகனலே என்ற மெட்டு.
 பிரம்பா லென்னை ஏனம்மாநீ
 பேதமென்ன அடிக்கிறது (பிர)
 அரும்பாவியு மலவேசிறு
 அன்னையேயுன்னை அண்டினேனே

அம்மா! நான் ஒரு குற்றமும் செய்யவில்லையே திடீரென்று
 கோபித்து என்னை ஏன் இப்படி அடிக்கின்றீர்கள்?

லே:—சீ வாவை முடு நீலி நீ ஒன்றும் அறியாத சிறு பிள்ளையோ?
 வாயில் விரலைவத்தால் கடிக்கத் தெரியாதோ?

வேணர் தரு.

வலைதப்பியகுற மான்களே என்ற மெட்டு.

சுருட்டி-சாப்பு.

- 1 என்னடி ஞான சுவந்தரி உனக்
 கென்னேர முங்கன நித்திரை தானேடி
 உன்னைப்போலசிறு பெண்களிப் பூமியி
 லாதாறி யானதைக் கண்டறியே னடி (என்.)
- 2 வீட்டுவேலைகளைச் செய்யாமல் நித்தமும்
 வித்தாரப்பேசிக் கொளிக்கிராய் வீடெல்லாம்
 கூட்டிப் பெருக்கடி கோல மெழுத்தடி
 குத்தடி லெல்லைக் கோபம் வருதோடி (என்)
- 3 ஆடையடிக்கடி மாற்றுவதும்பல
 ஆபரணங்களைப் பூட்டுவதும்சதா
 பிடையுனக்குத் தொழிலாகப்போச்சுது
 பேசடி தாசியின் பிள்ளையுநீயோடி (என்)
- 4 மட்டித்தகப்ப னிருக்கிறெனன்றுஏ
 மாற்றித் திரிகிராய் சூத்திரக்காரி நீ
 வெட்டித் தலையைத் திரிகிடு வேணினி
 வீட்டுவேலைகளைப் பார்த்துச் சமையடி (என்)

லே:—ஏன்டி தூங்குமுஞ்சிச்சிறுக்கி நிற்கிராய்! தூங்கத்தெரிந்தது
 வீட்டுவேலை செய்யத் தெரியாதோ! தட்டி யெழுப்பினதற்கு
 இத்து இத்தப் போகிராயே! ஏன்டி முகத்தைக் கோணிக்
 கொண்டாய்? இந்தப் பாழும் சனியனை என் தலையில் கட்டி

விட்டுப்போய் விட்டார். என்ன தொல்லை! ஏன்டி நீ அப்பவே உன்னைப்போடு தொலையக் கூடாதா?

ஞா:—தாயே என்ன செய்தே எனென்று என்னை ஏசுகின்றீர்கள்? தங்கள் வார்த்தைகளை மீறின துண்டோ அம்மணி!

ஞானம் தரு.

கல்யாணஞ் செய்த என்ற மெட்டு.

- 1 தாயே உனதிரு தானைப்பணிகிறேன்
தயவுவைத்தெனையாளும் அன்னையே அன்னையே அன்
- 2 வாயில்வந்தபடி வைய்யாதே சின்னம்மா.
மகளும்நாணுனக்கல்லோ அன்னையே அன்னையே அன்
- 3 குற்றமுனக்கொன்றும் செய்யவில்லையே சிறு
குழந்தை மேற்கோபமேன் அன்னையே அன்னையே அன்
- 4 தாயாயிருந்துபால் தந்திடாவிட்டாலும்
தாயாக மதித்தேனே அன்னையே அன்னையே அன்
- 5 அன்னை இறந்தபின் உன்னையே தஞ்சமென்
றண்டியிருக்கிறேன் அன்னையே அன்னையே அன்
- 6 அடித்தாலும் வைத்தாலும் அனைத்தாலு முன்பாரம்
யாரெனக்குனை யல்லால் அன்னையே அன்னையே அன்

லே:—ஏதடி! சும்மா இருக்க இருக்கத் தலைமேல் ஏறுகிறாயே?
“நீலிக்கு நிமையிலேநீர்” என்பதுபோலே உனக்குத்
தான் அழத்தெரியும் என்று இல்லா தெல்லாம் பேசிக்
கண்ணீர் வடிக்கிறாயே! உன் ஜாலமறிவேன். ஏன்டி
நாலு நாழிகையாய்க் கத்தியும் வீட்டு வேலைகளைக் கவ
னியாம லிருக்கிறாயே! இது என்ன நெஞ்சமுத்தமடி?

ஞா:—அம்மா! வீட்டு வேலைகள் செய்யத் தொல்லை! செய்த
வழக்கமேனுங் கிடையாதே! மனையில் அநேக தாதிமார்க்
கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்வார்களம்மா!

லே:—ஆ அப்படியா! உன்னை என்ன வாரி வைத்திருக்கோ?

வேனாள் தரு.

வாருமையா இதுவே நற்காலமே என்ற மெட்டு.
 ஏண்டி ராஜகுலத்துக்கிழி வாசுமோ
 ராஜகுலத்துக்கிழி வாசுமோ-மனை
 வேலைசெய்தாற்குறை உண்டாகுமோ-ஏண் (ராஜ)
 வாசங்கள் பூசராய் வாதங்கள் பேசராய்
 பாசாங்குக்காரி நீயே ஏண்டி (ராஜ)
 வாசலைக் கூட்டடி மாடத்தைப் பூட்டடி
 மோசக்கருத்துக்காரி ஏண்டி (ராஜ)

தரு.

என்பேரைச் சொல்லி மருந்துரை என்ற மெட்டு.

இந்தஸ்தான்-கமாசு-ரூபகம்.

வாசல்பெருக்கிச் சா ணந்தெளித்தேகூட
 மாடம் பெருக்கடி நீ மாடம்பெருக்கடி நீ
 நீசத்தனமுத வாதற்வா யிந்த
 நிட்டரமாகாதடி நிட்டரமாகாதடி
 வஞ்சக நெஞ்சகி வாடிவிளக்கு
 மாறுகையிற் பிடித்தே விளக்கு
 மாறுகையிற் பிடித்தே விளக்கு
 மாறுகையிற் பிடித்தே (ராஜ)

சீ வா இப்படி விளக்குமாற்றைக் கையிற் பிடியடி! வீடெல்லாம் களம் பறந்தது போலிருக்கிறதே தெரியவில்லையா? தூதிகள் எழும்பாமல் குனிந்து பதிவுசாகக் கூட்டடி.

ஞா:—அம்மா! நான் விளக்குமாறு பிடித்தாயேனே! எவ்வித மாய்க் கூட்டுவேன்?

லே:—அடி உனக்கென்ன வேலை? பிடித்திருக்கிறதா? மரியாதையாய் நானிட்டே உங்களைச் செய்தாலாச்சுகது. இல்லாவிட்டால் உன் பிறரை வாங்கிவிடுவேன். சீக்கிரம் கூட்டடி!

[ஞானம் விளக்குமாற்றைக் கையிற் பிடிக்கிறாள்.]

ஞா:—ஆ பாய்த்தவா! விளக்குமாற்றைத் தொடவும் விதிவிட்ட

னையா? இதற்குத்தானே! பிதா இவ்விடம் நிறுத்திவிட்டுப் போயினது! என் மனமுருகுகின்றதே! என் தாயாரிருக்கல் இவ்விதம் என்னை கிட்டிரும் புரிவாளா! என்ன செய்வது!

ஞானம் தரு.

ஆபரணங்கள் கண்டேன் என்ற மெட்டு.

செஞ்சுருட்டி-ஆதி.

வாசல்பெருக்குகின்றேன்	மனம்
வாடித்தவித்து நின்றேன்	வாசல்
தூசுக்குப்பையில்லாமல் துடைத்துஞ்சாணந்தெளிக்கச்	
சோகமாகுதே தேகம் நோகுதே ஏகநாதனே நான் (வா)	
கூடம்பெருக்குகின்றேன்	அண்ணை
கோபம்பொறுத்து	நின்றேன்
ஆடையா பரணங்களி	வழுக்குந் தூசியும்படிய (வா)

லே:—என்னடி! இப்படித்தானா கூட்டுகிறது? குட்டிச்சுவரே! வாய் மட்டும் முழமிருக்கிறதே என்னைப் பாரடி!

பூமிமேச்சிடும் என்ற காவடிச்சிந்து மெட்டு.

விளக்குமாறெடுத்த வழக்கமேயுணக்கு மில்லையோ	பலம்
இல்லையோ தின்ற தில்லையோ அடி	
வீட்டுவேலைசெய்ய வாட்டமேண்டியிது	
தொல்லையோ மனம் வல்லையோ	

இப்படிப்பிடித்து அப்படிப்பெருக்க லாகுமே	தூசு
போகுமே குப்பை ஏகுமே	களளி
ஏண்டியிப்படியுந்	தோன்றியமுதும்
பாகுமே தின்க	லாகுமே

இது தெரியவில்லை என்கறாயே! வேளை தவறாமல் கொட்டிக் கொள்ளாமட்டுத் தெரியுதா?

லேனாள் தரு என்பேரை என்ற வர்ண மெட்டு.

இத்தனை யெத்துக	ளெங்குகற்றாயடி.
ஏண்டிபுலம்புகின்றாய்	ஏண்டிபுலம்புகின்றாய்-கையில்
ஏந்தியுலக்கையை	யோங்கியே குத்தி

இடுவாய்முனைந்துநெல்லை இடுவாய்முனைந்துநெல்லை
இக்கண முக்கிய பக்குவமாக

இருந்த வருந்திடாமலே குத்து
இருந்த வருந்திடாமலே குத்து
இருந்த வருந்திடாமலே குத்து

ஏண்டி இன்னும் மலைத்து நிற்கிறாய்! வேலை செய்து அலுத்துப்போய் விட்டனையோ! இந்த நெல்லைக் குத்தி அரிசி வேறு உமி வேறு செய்து, தவிடு நொய் இன்றிப் புடையடி.

ஞானசவுந்தரி நெல்லைக் குத்துகிறாள்.

புத்திரியைக்கோபியாதே என்றமெட்டு.

நெல்லுக்குத்தவோ பிறந்தேன்
தொல்லைப்பட்டவோ இருந்தேன்
வல்லபரஞான தேசா
வந்தேயாளுஞ் சர்வேசா (நெ)

மன்னர் குலக்கண்ணிகையாய்
மானிலத்திலே யுதித்தேன்
சின்னத்தாய் கொடுமையினால்
சேடியர் வேலை மதித்தேன் (நெ)

கையிரண்டுங் கொப்பளித்தே
கால்களில் வலிகாணுதே
மெய்யெல்லாம் வியர்வையாகி
மெத்தவுங் களை தோணுதே (நெ)

லே:—ஏண்டி முண்டே! இப்படித்தானா குத்துகிறது? ஏழரைக் கழுதை வயதாய்விட்டதே! என்னடி தரையை நோக்குகின்றாய்? நான் சொல்வதைக் கவனியடி. தடிமுண்டே!

ஞா:—அம்மா! எனக்குத்தெரிந்த வரையில் ஒருவாறு குத்தியிருக்கிறேன். கோபிக்கவேண்டாம் தாயே!

லேனாள் தரு.

பாதிராத்திரி வேளையில் என்ற மெட்டு.

நெல்லுக்குத்துதல் தொல்லையோ இனி
நேமப்படி முறத்தள்ளி உமி
நீக்கடிகையிற் மெள்ளி இது
நேரடியடி தொள்ளி இந்த

நெஞ்சளுத்தங் கொடுத்த தார்படு
நீலி நீ பெருங் உள்ளி (நெ)

மெத்தக்குத்தியலுத்துப் போனையோ
 வீணியேகுடி கேடி நொய்யை
 வேறதாய்க் கொழி போடி சித்ர
 வேலையுமிது வோடி தினம்
 வேண்டொய்மெலிந் தாண்டவன் தனை
 வித்தையேனிங்கு வாடி

[லேனாள் உலக்கை பிடித்து நெல் குத்தியும்,
 முறம் பிடித்துப் புடைத்தும் காட்டுகொள்.
 ஞானம் ஒருவாறு செய்கொள்.]

லேனாள் தரு. என் பேரை என்ற வர்ணமெட்டு.

கண்ணீர் விடுத்தழந் காதகிசுடிக்கத்
 தண்ணீரெடுத்தாயோடி குடிக்கத் தண்ணீரெடுத்தாயோடி
 நீகற்ற வித்தையெல்லா மென்னிடத்தி வின்று
 காண்பிக்கொடியேமுடி காண்பிக்கொடியேமுடி
 கையிற்குடமெடுத் தேனின் விடுப்பினிற்

காரிகையே வைத்துப்போடி

காரிகையே வைத்துப்போடி

காரிகையே வைத்துப்போடி

(கண்)

அரண்மனைப் பாத்திரங்கள் விளக்காம லிருக்கிறது! சூடம்
 கொப்பரைகளில் ஜலமே கிடையாது! ஏண்டி தாகமெடுத்தால்
 எதைக்குடிக்கிறது? ஒவ்வொன்றும் நான் சொல்லித்தானே
 தொலைக்க வேண்டும்! எருமைமாதே புத்தியில்லையா? சீக்கிரம்
 குடத்தை யெடுத்தப் போய்த் தண்ணீர் எடுத்து வாடி!

ஞானம் தரு.

சென்று கனி பறித்து என்ற மெட்டு.

தண்ணீர்க்குடமெடுத்து நானே-மனைத்
 தாறுயைப்போல் நடந்தேனே-இரு
 கண்ணீரழுது விடுத்தேனே-மன்க்
 கலக்கந்தனையு முடுத்தேனே

காவரசருவேசா

கருணைப்பிரகாசா

காவலா உனையு

மடுத்தேனே

(தண்)

ஆசைத்தந்தை விடுத்தேக
 மனையடித்துமனம் நோக
 தேசமனைத்தொழிலுக்காக
 எடுத்துக்குடஞ்சுமந்து போக

சிற
 கடிந்
 ஜலம்

இடுப்புவிவையொங்கி இறுக்குதையோவீங்கி
 ஏகணை காவா இனிதாக

(தண்)

அம்மா! இதோ தங்கள் உத்திரவுப்படியே ஜலக் கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். பாருங்கள் தாயே!

லே:—அடி வீட்டுப் பாத்திரங்கள் ஒன்று தவறாமல் புளியீட்டு விளக்கிச் சுத்தஞ் செய்யடி!

ஞா:—அம்மா! அப்படியே செய்கிறேன்.

[ஞானசவுந்தரி வீட்டுப் பாத்திரங்களை யெல்லாம் சுத்தமாய் விளக்கி வைத்து வீட்டு லேனாளிடம் வருகிறாள்.]

ஞா:—அம்மா! தங்கள் உத்திரவுப்படி பாத்திரங்கள் யாவையுஞ் சுத்தஞ்செய்துவிட்டு வந்திருக்கிறேன் தாயே.

லே:—எங்கே சென்று பார்ப்போம்! அடி மூளி உன்கையில் பிளவையா! ஏண்டி சோற்றுப்பத்து போகவில்லையே பாலைந்திழ மிடித்தகரி உன் கண்ணுக்குத் தெரிகிறதா? புள்ளையசடை நன்றாய் அலம்பலையே ஏண்டி நீ யொரு பெய்திட்டு மா புருஷன் வீட்டில் இப்படித் தான் அழப்பாட்பா? அடி உன் காரச்சிறுக்கி! கடனுக்கா வேலை செய்கிறாய்?

ஞா:—அம்மா! எனம்மா இப்படி மனம் நோகும்படி திட்டுகின்றீர்கள்? எல்லாம் சரிவரத்தான் விளக்கி வைத்திருக்கிறேன்.

வேனாள் தரு.

மங்கை யிவள் முகம் என்ற வர்ணமெட்டு.

கன்னியுனை விடுவேனோ கொண்ட
 கருத்தைவிடுத்திடநானோ

(கண்)

ஞானம்.

என்னையடிக்கடியேனோ கடிந்
 தேசுகின்றாய் நலந்தானோ

(என்)

லேனாள்.

தலையும்வலிக்குதடி நாயே	என்ன	
தருக்கம் புரிகின்றையே	நீயே	(என்)

ஞானம்.

அன்னீதமாகுமோ	தாயே	எனை	
ஆதரித்தாண்டருள்	வாயே		(எனை)

லேனாள்.

குத்துது குடையுது	மேனி	இனி	
மெத்தைபில் படுக்கிறேன்	ஞானி	அடி	
சித்திரை வருமட்டும்	பேணி	நீ	
பத்திரங்கால் பிடி	விணி		(கன்)

லே:—அடி இப்படி! வா! உன்னோடுபெரும் அவஸ்தையாகிவிட்டது.

சற்றுப்படுக்கிறேன். என் கால் வலியாமல் பிடித்து விட்டி!

ஞா:—அம்மா! அப்படியே செய்கிறேன்.

ஞானம்.

நெஞ்சமே மானிட வாழ்வு என்ற மெட்டு.

தேசிகதோடி-ரூபகம்.

பல்லவி.

தேவனே இந்தப் பாவியை ஏன்படைத்தாய்	தினஞ்	
சிறுதாயெனுங்	கொலைபாதகி	
செயலால்பல	இடர்மேவிடும்	(பாவி)

அநுபல்லவி.

முவுலகக்களு மாவலாய்ப்	போற்றும்	
முதல்வா ஒரு	புதல்வா அருள்	
இதுவா வர	முதவாயரும்	(பாவி)

சரணங்கள்.

சின்னவயதிலென்	அன்னையிறக்கவும்	
சிறறன்னையாமிவள்	வாழ்வு சிறக்கவும்	
எந்நேரமுமெனை	யேசுவெறுக்கவும்	
இடரேபட	முடியாதினி	
மடிவேனிது	திடமேபடு	(பாவி)

எந்தைபிரியநா	னேங்கித்துடிக்கவும்
இட்டமனைத்தொழி	லெல்லா முடிக்கவும்
தந்திரியாயிவள்	காலைப்பிடிக்கவும்
ததியோ தலை	விதியோ எவர்
சதியோ இது	கதியோபெரும் (பாவி)

[லேனாள் தூங்குகிறாள்; ஞானம் ஒர் புறத்திற்சென்று கண்ணயருகிறாள்.]

4-வது சீன்.

ஏகாந்தம்படுக்கையற.

வேனாள் தரு.

ஐயா இது ஞாயமா என்ற மெட்டு.

தூங்குராளொய்யாரமாய்த்	துரைமகளிர்நேரமாய்
வாங்கினேன்கோரமாய்	மனைத்தொழில்விசாரமாய்
யாவுமுடித்துவிட்டாள்	அன்னமருந்திவிட்டாள்
பாவிபடுத்துவிட்டாள்	பாதம்பிடித்துவிட்டாள் (தூ)

பாவி! இவள் தந்தை வந்ததும் அவரிடம் இல்லாததும் பொல்லாததும் சொல்லி என்மேற் கோபமுட்டுவாளே! அவர் என்னை உயிருடன் வைக்காரே! ஆ இதற்கென்ன செய்யவேன்? இவளை இவளை உயிருடன் வைத்திருந்தால் கட்டாயம் நமக்குத் தீங்குவரும். எவ்விதமேனும் இவளைக் கொன்றுவிட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

தரு ஷட மெட்டு.

கொல்லநல்லவேனையே	குறித்திடுவோம்குனையே
வல்லதந்தைநாளையே	வந்திடுவார்வாளையே
ஏந்துங்கொலைஞர்களை	இன்றே வரவழைப்பேன்
வேந்தன்வரா முன்னே	வேலைகளை முடிப்பேன்(கொ)

என்ன உல்லாசமாய்த் தூங்குகிறாய்! அடி ஞானம்! இனி இவ் உலக ஆசையை விட்டுவிட்டு, ஒரே தூக்கமாய்த் தூங்குவாய். அப்புறம் சகல சம்பத்துக்கும் நானே அதிகாரியாவேன். நீ உலகி லிருக்கப்படாது தான். உன்வேலையைச் சீக்கிரம் முடிப்பேன்.

கொலைஞர்கள் வருகிறார்கள்:

பஜாயுமேதில் என்ற மெட்டு.

கமாசு-ஆதி.

வந்தனம் வந்தனம் ராணியே இதோ
வந்தோம் பாருமெங்கள் ராணியே (வந்)
எங்கனையேனழைத்தீரம்மா தாங்கள்
இப்பொழுதே கூறுவீர் சும்மா (வந்),

கோ:- அம்மணி! கொலைஞர்கள் நம்ஸ்கரிக்கின்றோம். அழைப்பித்த
காரியம் தெரிவிக்க வேண்டுகிறோம்.

லேனாள்.

வாரும் வாரும் கொலையாளரே - ஒரு
வார்த்தையில்கோதுவேன் கேள்ரே (வா)
அந்தரங்கமான சேதியே - இது
யார்க்குஞ்சொல்லக்கூடாது நீதியே (வா)

வாருங்கொலைஞர்களே சந்தொஷம்! நான் ஒரு அந்தரங்கமான
காரியத்தை உத்தேசித்து, உங்களை வரவழைத்தேன்.

கொலைஞர் தரு.

ஏனியவேளையைச் செய்வோமே - இதை
எவர்க்குஞ்சொல்லாதிருந்துய்வோமே (வந்)

கோ:- அம்மணி! தாங்களேவும் வேலையை யார்க்குந் தெரியாமல்
ரகசியமாய்ச் செய்வோம் தாயே.

லேனாள் தரு.

கட்டாயமாய்ச் செய்ய வேணும் - என்
காலமெல்லாஞ்சுகந் தோணும் (வா)

கொலைஞர் தரு.

கட்டளையிட்டதைப் போற்றோமா - தங்கள்
காரியத்தைநிறைவேற்றோமா (வந்)

லேனாள் தரு.

சந்தடிசெய்யாமல் வாருங்கள் - இது
சப்ரமஞ்சகூடம் பாருங்கள்.

கொலைஞர் தரு.

தாமதமேனம்மா ராணியே என்ன
சங்கதிகூறுவீர் பேணியே (வக்)

லேனாள் தரு.

ஞான சவுந்தரி பாரீரே தஷ்ட
நாயிவனைக் கொலை செய்வீரே (வா)

கொலைஞரே! இதோ படுத்திருக்காள் பாருங்கள். சக்களத்தி
மகள் ஞானசவுந்தரி! இவளுயிரை இன்று வாங்கவேண்டும். உங்க
ளுக்கு வேண்டிய வெகுமதி யளிப்பேன்.

கோ:—அம்மா! தாங்கள் உரைப்பது சரியல்ல. இப்பெண்ணைக்
கொலை செய்வதென்றால் 'யாருக்குத் தான் மனம் வரும்?
ஓ! ஓ! என்ன விபரீதம்!

கொலைஞர் தரு.

எங்கே போனாலுமுகூட என்ற மெட்டு.

இந்துஸ்தான்-தோடி-ஆதி.

அம்மாஇதஞாயந்தானே அநி
யாயவழியுனக்கு மேனே (அம்)
இம்மாநிலம்புரக்கு மேந்தலிதவநீந்தால்
சம்மாவிடாரெங்களைச் சூழக்கழுவிடுவார் (அம்)

லேனாள் தரு.

ஞாயம்போதிக்கவந்திரோ இந்த
ராணிவார்த்தை கடந்திரோ (ஞா)
மாயக்காரியிவள்போல் வையகமீதிலுண்டோ
தேயத்திலுமுயிர்க்கோர் திங்குவாராதுகண்டோ (ஞா)

கொலைஞர் தரு.

தாயையிழந்தகிறுமாதா ஞானம்
தானாச்சுதேபுவி மீது (தா)
பேயுயிரங்கிடுமே பெண்ணெனிலாவதுவே
நீயுணராதிருந்தால் சிந்தைக்கிடமிதுவே (அம்)

லேனாள் தரு.

ஞானசவுந்தரியோர் பாவி இந்த
நாட்டையழிக்கும் வசநர்வி (ஞா)

ஈனச்சிறுக்கியவ னென்பதுரீரறிவீர்

மாணம்பாராதுடனே வாளால்வதைத்திடுவீர் (௫)

கொலைஞர்கள்! இவள்மீது இரக்கங்காட்ட வேண்டாம். இவள் எனக்குச் சனியனாய் முனைத்திருக்கிறாள். நிச்சயங்கொன்றே தீரவேண்டும். உங்களுக்கு ஆபத்துவராமல் நான் காப்பேன்.

கொலைஞர் தரு.

அருமைக் கண்மணி என்ற மெட்டு.

மகளைக் கொல்வதற்காகத் தானே அம்மா

வரவழத்தீர் வஞ்ச மேனே

எங்களால் முடியாது தாயே செய்ய

ஏற்காதே வீண்பழி நீயே

அனியாயம் அனியாய மாமே விடை

அளிப்பாயம்மா போரோம் நாமே

அம்மா! இந்தக் காரியந்தவிர வேறு எதைக் கட்டளைவிட்டாலும் செய்யத் தயாராயிருக்கின்றோம். ஞானசுவந்தரி என்ற உடன் எங்களுடம்பு நடுங்குகிறது தாயே.

லேஞள்:— சந்திரா சரசமத லோலா என்ற மெட்டு.

தடுத்திப்புகலுவது மேனே உங்கள்

தலைவிராணி நானே தப்பாதீர்

தலையை வாங்கு வேனே

தருணமிது தானே (தடு)

மஞ்சத்துடனெடுத்து நேரே பெரு

வனத்து ளேகு வீரே கொன்றேநீர்

வருகவேணு முரே

மனமகிழத் தாரேன் (தடு)

கொலைஞர்கள்! என்ன என் வார்த்தையை மீறிப் பேசுகின்றீர்கள்? இச்சமயம் நீங்களிந்த உதவிசெய்யவேண்டும்? இல்லாவிடில் உங்களுக்கு ஆபத்து விளைவிப்பேன். என்காரியத்தை முடித்துக்கொடுத்தால் உங்கள் தரித்திரம் அகலும்படி இரண்டு பணமுடிப்புகள் தருவேன். இவளைக் கொன்றுவிட்டு இவள் இரண்டு கைகளையும் வெட்டிக் கொண்டு இங்ஙனம் வருவீர்! சீக்கிரம்.

கோலைஞர்:—(ஒரு புறமாய் நின்றுகொண்டு நாம் இப்போது இவ னுத்திரவுப்படி நடக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் தவ ருது நமது தலைகளை வாங்கி விடுவாள்! நமக்கும் பண்ப்பை இரண்டு கிடைக்கிறது. யோசனை என்ன ஒப்புக்கொள்ளுவோமே!

[ஞானத்தை எடுத்துப் போகிறார்கள்.]

5-வது சீன்.

ம ர ன் க ள ட ி ற் த க ர டு.

ஞானசவுந்தரி தூங்குவதைக் கண்டு கொலைஞர்கள்
வெட்ட அஞ்சி விசனிக்கிறார்கள்.

கோலைஞர் தரு.

நல்வாக்கு நீ கோடடி என்ற மெட்டு.

வெட்டமனம் வல்லையே	விட்டுவிட்டாலுந்தொல்லையே
கொல்லமனம்வல்லையே	கேர்தையுமெழ வில்லையே
ஐயோ இது பாபமே	ஆயினும் பரிதாபமே.
கைகளும் நடுங்குதிப்போ	கால்களும் துடிக்கிறே
ராணியின் ஆக்கிணையே	நாம் கடக்க நீதியுண்டோ
தூங்குகையிற் கொன்றிடலாம்	தோழர்களே சென்றிடலாம்

[கொலைஞர்கள் வெட்டப்போகையில் ஞான சவுந்தரி விழித்துப் பார்த்துப் பயந்து ஒல மிட்டுக் கெஞ்சுகிறாள்.]

என்னவிதி விட்டனை என்ற மெட்டு.

அண்ணா என்னை வெட்டுவதென்	சொல்லும்
ஆவி பதறுதே கூவினேன்	கொல்லதீர் (அண்)
பண்ணாப்பிழை பண்ணினேனோ	மாத
பாவியென்மேலென்ன	கேர்பமோ உங்கட்கு (அண்)
சின்னஞ்சிறு பெண்ணலவோ	நானும்
சேசபரனும்மை	ஆசீர்வதிப்பாரே (அண்)
அன்னை லேனான்	செய்சதியோ இது
ஆத்திரங்கொள்ளாதீர்	தோத்திரம் செய்சிறேன் (அண்)

வீணய்வதைசெய்ய வேண்டாமென்னை
 விட்டுவிடு மும்மைத் தொட்டுப்பணிகேறன் (அன்)
 காணப்பயமாருதே கர்த்தனே
 கத்தியைப் பார்க்கவுஞ் சித்தங்கலங்குதே (அன்)

அண்ணமாரே! வெட்டாதீர் வெட்டாதீர்! நான் உங்களுக்கு ஒரு பிழையுஞ் செய்யவில்லையே! என்னை ஏன் அனியாயமாய்க் கொலைசெய்யப் புகுந்தீர்கள்? என்னை விட்டுவிடுங்கள். உங்கள் காவில் விழுகிறேன்; நீங்கள் ஆணுடன் பெண்ணுடன் பிறக்கவில்லையே! எதற்காக என்னை வெட்டவேண்டும்? உரைப்பீர்கள்.

கொலைஞர் தரு தர்க்கம்.

வழிவிடப்போன அத்திரி என்ற மெட்டு.

ஆனந்தபாவி-ஆதி.

பல்லவி.

அன்னைலேனாளுத்திர வுன்னைக்கொலை செய்திட
 அறிந்திடுவாயெ னம்மணி (அன்)

அநுபல்லவி.

பின்னையாமுரைப்பதிற பிரயோசனமில்லை
 மன்னித்திட வெங்களால் மாளாதிதுவுந்தொல்லை (அன்)

ஞானம் தரு பல்லவி.

சிற்றன்னையர்க்குநான் குற்றமென்ன புரிந்தேன்
 தீங்கு நினைத்திடவுந் தெய்வமே (சிற்)

அநுபல்லவி.

சற்றுந்தயவில்லாமல் சாகவிடுத்தாளின்று
 பெற்றமகள்போலெண்ணிப் பேணிவிடுப்பீர்நன்று (சிற்)

கொலைஞர் சரணங்கள்.

கொலையாம் புரியாவிடற் கோபித்துன் தாயாரும்
 தலைகளை வாங்கிடுவாள் சாவோமுன்னாலெல்லோரும் (அன்)

ஞானம்.

தங்கைதமக்கையோடு தாங்கள் பிறக்கலையோ
 மங்கையென்மீதிரக்கம் வைக்கமனமில்லையோ (சிற்)

கோலைஞர்.

அரசியினுக்கினையை யாங்கள் கடக்கலாமா
பரமன் தனைநினைத்தே பாவைமுன்நில்லுமம்மா (அன்)

ஞானம்.

கொல்லாதிரண்ணமாரே கூவினேனாதரிப்பீர்
வல்லபரணுங்கட்கு வாழ்வுமிசக்கொடுப்பார் (சிற்)

அண்ணமாரே! நான் உங்கள் காவில் விழுந்தும் மனமிளக
வில்லையோ; நீங்கள் பெண்கள் பெற்றதில்லையோ? என்னுயிரைத்
தருவீர்! உங்களுக்குப் பெரும் புண்ணியம்.

கோலை:—ஆம்மா! எங்களை வருத்தப்படுத்துவதில் லாபமில்லை, உங்
கள் சிற்றன்னை உத்திரவுப்படி நடக்கிறோம். உன்னைக்
கொல்லாது விட்டுவிட்டால் எங்களுக்குப் போய்விடும். நீ
வீணாக மனது நொந்து அழாதேயம்மணி.

[கோலைஞர்கள் ஞானசவுந்தரியின்
பரிதாபத்தைக்கண்டு மனமிரங்கி
கொல்லாமல் இரண்டு கரங்களையு
வெட்டிக்கொண்டு செல்கிறார்கள்

ஞானம் புலம்புகிறாள்.

ஐயோநானென்ன என்ற மெட்டு.

பாவிநானென்னசெய்வேன்	பாரிலெவ்வண்ணமுப்பேவன்
மேவியேமமு வர்கையை	வெட்டிக்கொண்டோடுாரே
தேகமெலாயிரத்தஞ்	சிந்துதேதாய்மரியே
தாகமேலாகுதிப்போ	தாதிமாரிங்கிலையே
பஞ்சனைமேற்படுத்தப்	பாவிநான் தூங்கினேனே
அஞ்சவேகாட்டில்விடுத்	தனியாயஞ்செய்தனரே
காடியானபுலிகள்	கத்துதேகாரிருளில்
பரமதாயேகிருகப	பண்ணுவீரித்ததியே
ஆருந்தனையிலையே	ஆதரிப்பாரிலையே
சேருங்கரமில்லையே	செய்வதாந்தோன்றலையே (பா)

ஆ! பரமதேவா! இதுவுமுன் திருவினையாட்டோ! வவி
பொறுக்கமுடியவில்லையே! தெய்வமே! தெய்வமே!

ஞானம் விருத்தம்.

அர்த்தநாத் திரியிலென்னை அரணியந் தன்னில் வைத்து
நிர்த்தய வாக்ககையை நீசருங் கொய்து போனார்
கூர்த்தனத் தாயின்சூதால் துடித்துநா னேங்குகின்றேன்
கர்த்தனே யேசுநாதா கருணைசெய் திரட்சிப்பிரே

ஞானம் தரு.

மதிப்பெல்லாம் போச்சுது என்ற மெட்டு.

நாதநாமகிரியை-ஆதி.

இதுவென்னகாலமோ	சதியன்னைகோலமோ
ஏதுநான்வாழ்வேனோ	கர்த்தனே கர்த்தனே கர்த்தனே
கதியில்லாபாவிக்கிவ்	விதிவந்ததேயிந்தக்
காட்டில்தவிக்கிறேன்	கர்த்தனே கர் கர்
கரங்களுமற்றழு	திரங்கிடவிட்டையே
காட்டுமுன் திருவடி	கர்த்தனே கர் கர்
சிறற்றனைக்கேதுநான்	குற்றமிழைத்தேனோ
தேம்பியலறவிட்டாள்	கர்த்தனே கர் கர்
பெற்றதாயையிழந்தேன்	பின் தந்தையையிழந்தேன்
பேதைகையுமிழந்தேன்	கர்த்தனே கர் கர்
இரந்துபிழைக்கவுங்	காரந்தா னுமில்லையே
ஏங்கவும் காளாச்சே	கர்த்தனே கர் கர்
காதையடைக்குது	கண்ணையுமிருட்டுது
காக்கக்கடனுனக்கே	கர்த்தனே கர் கர்
வாதைபொறுக்கிலேன்	பாதையற்கிலேன்
வாழ்வுங் குறுகலாச்சே	கர்த்தனே கர் கர்

ஆ! என் தேவதாயே! என் அருமைப்பிதா என்னை விடுத்து
வனமேகவும் கொஞ்சமேனு மிரக்கமின்றிச் சிறியதாய் என்னை
வருத்தப்படுத்திக் கொலைஞர்களால் இக்கெதி செய்துவிட்டாளே!
நான் எவ்வாறு இவ்வணத்தில் காலங்கழிப்பேன்! இதுவுமுன்
சோதனையோ கர்த்தா! பரமபிதாவே. [மூர்ச்சையாகிறாள்.]

வேது சீன்.

ஆரணியம்.

[ஞானசுவந்தரி பிரலாபித்துக் கொண்டிருக்கையில் பிலேந்திரன் வேடர்களுடன் வேட்டையாடிக்கொண்டு அவ்விடம் வருகிறான் | பிலேந்திரன் தரு.

வாசுதேவனே வந் என்ற மெட்டு.

வேட்டையாடுவோம் இந்தக் காட்டைக் கூடுவோம்
கூட்டயானையைக் குலைத்துச் சாடுவோம்
வேகமாடுவே ஒரு வேங்கையோடுதே
பரகமாடுவே அது பதுங்க நாடுதே

தித்திக்குள் செங்கரும்பே என்ற மெட்டு.

முள்ளம் பன்றிக் கூட்டங்களை
முனைந்தழித்திடுவீர் மிகச்
சினந்தொழித்திடுவீர் இது
முக்கியமே சிக்குவது மிகவக் கடினம்

(முன்)

வாசுதேவனே என்ற மெட்டு.

வாரும் வேடரே ஒரு மாண்பு பாருங்கள்
பேரும்முன்னமே பிடித்துத்தாருங்கள்

ஷாகோயிலோதே என்ற மெட்டு.

ஒடிவளைப்பிரங்கே சிரைவாய்
ஒடிவளைப்பிரங்கே

கடியிருவங்க னோடிவிடாமுன்னம்

(ஒடி)

செந்நாயின் கூட்டம் சிக்கமெதேட்டம்

சக்கிரமாயிது வாட்டம் ஆம் ஆம்

(ஒடி)

வாரும் வேடரே! காட்டு மிருகங்களையெல்லாம் அதம்செய்து விட்டோம். இனி வேட்டை முடிந்தது. நாட்டுக்குச் செல்வோம்.

[ஞானத்தின் அமுதால் பிலேந்திரன் வானில் விழுகிறது.]

முதல் பாகம் முற்றிற்று.

வெளிவந்துவிட்டது!

வெளிவந்துவிட்டது!!

மதுரைத் தமிழ்வித்வரன்.

ஸ்ரீ. நா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடவர்கள்,

எழுதிய

ஞானசுவந்தரி சரித்ரம்

முதல் இரண்டு பாகங்கள்

வெளிவந்துவிட்டது.

கிழிஸ்தவ மேதாவிசளால் பாராட்டப் பெற்றது.

ஷெயார் எழுதிய மகாத்மா காந்தி கியானம், மகமதலி சவுக்கதலி சீவிய சரித வரலாறு. கிலகர் தேகவியோகம். தேசாபிமானிகளின் செந்தமிழ்க் கீதம் முதலியன ஒன்று முதல் 5 வரை விலை அணு 0—4—0 தனித்தனி ஒவ்வொரு பாகம் 0—1—0

நமது புத்தகசாலையில் தமிழ், தெலுங்கு, கிரந்தம், தேவநாகரம், துலுக்கு, இங்கிலீஷ் முதலிய நானாவிதப் புத்தகங்களும், பாலர் வகுப்புமுதல் பி. ஏ. வகுப்பு வரை வேண்டிய ஸ்கூல் புத்தகங்களும் லைப்ரேரிகளுக்கும், பரிசளிப்பதற்கும், வேண்டிய இங்கிலீஷ் தமிழ், பலவிதப் புத்தகங்களும், ஸ்டேஷனரி சாமான்களும், ஆங்கில விளையாட்டுக் கருவிகளும், பலவிதமானபவுண்டன் பேனாக்களும் எப்போதும் தயாரில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. விலைசரசம்! விலைசரசம்!!

உபாத்தியாயர்களுக்கும், வியாபாரிகளுக்கும்

தகுந்த கமிஷன் தரக்கூடும்.

இ. ராமசாமிக் கோன்.

புத்தக வியாபாரம், வடக்காவணிமூலவீதி, மதுரை.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

புதிதாய் வெளிவந்திருக்கிற
பூர்வ சரித்திர புஸ்தகங்கள்.

அன்பர்களே!

ஈமது தேசத்திற் பிறந்து தமது ஒழுக்கம், கற்பு முதலிய நல்லறங்களை நிலைநாட்டிய பெரியார் சரிதங்களை உள்ளது உள்ளவாறு படித்துணரவும், அவற்றை அரங்கமேடையில் "இது புண்ணியநாடு" என்பதை யாவரும் ஒப்புக்கொள்ளும் வண்ணம் உள்ளது உள்ளவாறு நடத்திக் காண்பிக்கவும் நீங்கள் விருப்புதிநீர்களா?

பழத்தமிழ் நூல்களில் ஒன்றாகிய "சிலப் பதினாக்காதை" எனும் கோவலன் சரிதையை முற்றிலும் அவனது பெருந்தன்மைக்கு முரண்பட்ட வகையாக மாற்றப்பட்டு நீண்டகாலமாக நாடக மேடையில் நடத்திவருவது போல் அல்லாமல், அவர்களது பெருந்தன்மை கற்பொழுக்கம் முதலிய வற்றை உள்ளது உள்ளவாறு படித்துணரவும், படிப்பதற் கவகாசமற்ற தமிழ் மக்களும் அறியுமாறு அவற்றைத் தேனெனத்தித்திக்கும் திவ்ய பாடல்களாகவும், பாடுகனத்தித்திக்கும் திவ்விய வசனங்களாகவும் நடத்திக் காண்பிக்கவும் கருதுகிறீர்களா?

ஈமது தேசப் பெரியோர் சரித்திரங்களைப் படிப்பதிலிருந்தும் நடத்துவதி லிருந்தும் அவர்களது அரும்பெருஞ் செயல்களைப் படிப்போரும் நடத்து வோரும் நடத்தக்காண்போரும் நேரிற்கண்டபடி கண்டு மனது அவற்றோடு ஈடுபட்டுப் புராதனமான வழக்க ஒழுக்கங்கள் தேசபக்தி, தெய்வபக்தி முதலியனவற்றில் மேலும் மேலும் முன்னுற நினைக்கிறீர்களா?

அப்படியானால் ஈமது மதுரா வாக்காளர் மதுரைத் தமிழ் வித்வான், ஸ்ரீ நா. கிருஷ்ணசாமி நாயுடவர்கள் எழுதியிருக்கிற தென்னிய செந்தமிழ் கட்டையிலுள்ள அடியிற்கண்ட சரித்திரங்களை ஒருமுறை வாங்கிப் படித்தும் நடத்தியும் பயன் படுத்துங்கள்.

- நல்ல தங்காள் சரித்திரம் 1 - 2 பாகங்கள்
- ஞானசவுந்தரி சரித்திரம் 1 - 2 பாகங்கள்
- நவன் சரித்திரம் 1 - 2 பாகங்கள்
- சதந்தலா சரித்திரம் 1 - 2 பாகங்கள்
- சாவித்திரி சரித்திரம் 1 - 2 பாகங்கள்
- பாரிஜாத புஷ்பாபகரணம் 1 - 2 பாகங்கள்
- சாரங்கதான் சரித்திரம் 1 - 2 பாகங்கள்
- சௌ சௌ சரித்திரம் 1 - 2 பாகங்கள்
- ஞானமிரித நந்தன் சரித்திரம் 1 - 2 பாகங்கள்
- 1 - 2 பாகங்கள் அடங்கிய இவற்றின் விலை அனுநாலுதான்.

சோதிட வைத்திய சாஸ்திரங்கள்.

1. சோதிட அரிச்சுவடி முதல் பாகம் விலை 0—8—0

2. ஷே இரண்டாம் பாகம் ,, 0—8—0

தாலபத்திரத்தில் வரைந்துள்ள மூல எட்டுப்பிரதிகளைக் கொண்டு அனுபவ முறையில் ஆராய்ந்து எழுதப்பெற்றவை. உபாத்தியாயர் இல்லாமல் தானே சோதிடம் கற்றுக்கொள்ளலாம். இனிமையாகிய தமிழை எல்லோரும் கற்பதற்கு, அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த ஆரம்ப பாடம் அரிச்சுவடியாம். அவைபோலவே சோதிடம் கற்பதற்கு இந்நூல்கள் ஆரம்பபாடமா யிருக்கிறபடியால், இவைகளும் சோதிட அரிச்சுவடியெனத் திருநாமம் பெற்றன. சோதிடம் புதிதாய்க்கற்பவர்க்கும் சிறிது சோதிடம் தெரிந்தவர்க்கும், சுருங்கச்சொல்லில் சோதிடம் நன்றாய் அறிந்தவர்க்கும் இப்புத்தகம் மிகவும் உபயோக முள்ளவை. இந்நூல்களைக் கற்றுக்கொண்ட மாதிரிமே அவர்கள் சோதிடத்தின் ஆதாரம் இன்னின்னவென்று நன்கறிந்துகொள்ளுவதோடு பல ஜாதகங்களைப் பார்த்துப் பலபலனும் சொல்லத்துணிவார்கள். இவைகளை ஒரு முறை வாங்கிப் பாருங்கள்.

3. அனுபவ சோதிட ஓயிற்கும்மீ விலை 0—4—0.

இது ஒரு பழந் தமிழ்நூல், இதுவரை அச்சவாகன மேறாதபடி இருந்தது. சாதகசிந்தாமணி, சாதக அலங்காரம், சாதக சூடாமணி, சாதக கணிதாயிர்தம், குமாரசாமியம் போன்ற உயர்ந்த சோதிட நூல்களின் கருத்துக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு திகழ்வது. சாதாரண ஜனங்களும் அறிந்துகொள்ளத்தக்க அவ்வளவு வெள்ளையான தமிழ் நடையில் பாடப்பெற்றுள்ளது.

4. வைத்திய அரிச்சுவடி முதல் பாகம் விலை 0—8—0

5. ஷே இரண்டாம் பாகம் ,, 0—8—0

இவைகளும் அங்கனமே பல பழைய முதிய பழந்தமிழ் எட்டுப் பிரதிகளைக்கொண்டு அனுபவ முறையில் ஆராய்ந்து எழுதப்பெற்றவை. வைத்திய முறைகளை அறிந்துகொள்வதற்கு இவைகளே அரிச்சுவடி போன்ற ஆரம்ப பாடமாகும். ஒருவரது தேகவாசியின் குறிப்பறிந்து இது 'இன்னவியாதி' என்று தெரிந்து, பின்னர் அவரது நாடியைப் பரிசோதித்துத் திடப்படுத்திக் கொள்ளுதற்கும், அவ்வியாதிக்குத் தக்கமருந்து இன்னது என்று அறிந்துகொடுப்பதற்கும் ஏற்ற முறையில் இவைகள் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

இங்ஙனம்,

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக் கோன்,

புக்ஷாப், புதுமண்டபம், மதுரை.

புத்தக விளம்பரம்.

பேரிய எழுத்தில் அச்சிடப்பட்ட புஸ்தகங்கள்

ஸ்ரீமகா பக்தவிஜயம் 6-தாசர்கள் அடங்கியது	2
ஸ்ரீமத் கம்பராமாயண வசனம் படங்களுடன்	5
ஸ்ரீராமர் அஸ்வமேதயாகம்	2
ஆதிபர்வம்	2
விராடபர்வம்	1
வீக்கிரமாதித்தன் கதை	1
தேசிங்குராஜன் கதை	0
நளச்சக்கிரவர்த்தி கதை	0
மதனகாமராஜன் கதை	0
அல்லியராசாணி மாலை	0
அபிமன்னன் சுந்தரிமாலை	0
கிருஷ்ணன் தூது	0
மதுரைவீரன் கதை	0
ஏணியேற்றம்	0
தருமர் அஸ்வமேதயாகம்	0
கோவலன் கதை	0
சித்திரபுத்திரன் கதை	0
துரோபதைக் குறம்	0
பஞ்சபாண்டவர் வனவாசம்	0
கருடபுராண வசனம்	0
மயிலிராவணன் கதை	0
கதிரேசன் ஆனந்தக்களிப்பு	0
புவனேந்திரன் அம்மாலை	0
வைகுந்த அம்மாலை	0
மின்ஔளியாள் குறம்	0
புளுவச்சக்கிரவர்த்தி கதை	0
கர்னமகாராஜன் சண்டை	0
புனந்திரன் தூது	0
மதுந்தி காதல்	0
வாலி மோட்சம்	0

இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக் கோன்

புஷ்ப வடத்துச் சித்திகாவதி, ம

Speaker: Roy Watson, newly elected president of AH&MA.

12:30 P.M.—Ladies' luncheon, Royal Orleans.

2:30 P.M.—Second business session. Roosevelt—"Carnival of Ideas" conducted by Dr. Goldner.

6 P.M.—Passe reception for

rage.

All guest rooms have terraces overlooking the Caribbean or lagoon, dressing rooms and walk-in closets.